

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

65. årgang

7. marts 2022

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2022/C 109/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2022/C 109/02	Forenede sager C-177/19 P til C-179/19 P: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 13. januar 2022 — Forbundsrepublikken Tyskland mod Ville de Paris (Frankrig), Ville de Bruxelles (Belgien), Ayuntamiento de Madrid (Spanien), Europa-Kommissionen (C-177/19 P) og Ungarn mod Ville de Paris (Frankrig), Ville de Bruxelles (Belgien), Ayuntamiento de Madrid (Spanien), Europa-Kommissionen (C-178/19 P) og Europa-Kommissionen mod Ville de Paris (Frankrig), Ville de Bruxelles (Belgien), Ayuntamiento de Madrid (Spanien) (C-179/19 P) (Appel — annullationssøgsmål — miljø — typegodkendelse af motorkøretøjer — forordning (EU) 2016/646 — emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 6) — fastsættelse af NTE-værdier (not-to-exceed) for emissioner af nitrogenoxider under prøvninger ved faktisk kørsel (RDE — real driving emission) — artikel 263, stk. 4, TEUF — formaliteten med hensyn til et søgsmål — indenstatslig enheds beføjelser på miljøbeskyttelsesområdet til at begrænse kørsel med visse køretøjer — betingelse om, at sagsøgeren skal være umiddelbart berørt)	2
2022/C 109/03	Sag C-282/19: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 13. januar 2022 — YT m.fl. mod Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca — MIUR og Ufficio Scolastico Regionale per la Campania (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Napoli — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 1999/70/EF — rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP — § § 4 og 5 — tidsbegrænsede ansættelseskontrakter i den offentlige sektor — katolske religionslærere — begrebet »objektive omstændigheder«, der kan begrunde en fornyelse af sådanne kontrakter — permanent behov for vikarpersonale)	3

2022/C 109/04	Sag C-377/19: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 13. januar 2022 — Benedetti Pietro e Angelo S.S. m.fl. mod Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Præjudiciel forelæggelse – sektoren for mælk og mejeriprodukter – kvoter – tillægsafgift – forordning (EF) nr. 1788/2003 – leveringer, der overstiger den referencemængde, som producenten råder over – opkøbers opkrævning af tillægsafgiften – tilbagebetaling af den overskydende afgift – forordning (EF) nr. 595/2004 – artikel 16 – kriterier for fordeling af den overskydende afgift)	4
2022/C 109/05	Sag C-881/19: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 13. januar 2022 — Tesco Stores ČR a.s. mod Ministerstvo zemědělství (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Krajský soud v Brně — Den Tjekkiske Republik) [Præjudiciel forelæggelse – forbrugerbeskyttelse – tilnærmelse af lovgivningerne – forordning (EU) nr. 1169/2011 – bilag VII, del E, punkt 2, litra a) – fødevareinformation til forbrugerne – mærkning af og præsentationsmåder for fødevarer – direktiv 2000/36/EF – bilag I, del A, punkt 2, litra c) – kakao- og chokoladearter – ingrediensliste for en fødevarer, der er bestemt til forbrugerne i en medlemsstat]	4
2022/C 109/06	Sag C-55/20: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 13. januar 2022 — Sag anlagt af Minister Sprawiedliwości (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie — Polen) [Præjudiciel forelæggelse – formaliteten – artikel 267 TEUF – begrebet »national ret« – advokatnævn ved advokatsamfundet – indledning af disciplinærundersøgelse af advokat – afgørelse truffet af anklageren i disciplinærsager, hvorved det fastslås, at der ikke foreligger en disciplinær forseelse, og hvorved undersøgelsen afsluttes – appel iværksat af justitsministeren ved advokatnævnet ved advokatsamfundet – direktiv 2006/123/EF – tjenesteydelser i det indre marked – artikel 4, nr. 6), og artikel 10, stk. 6 – tilladelsesordning – inddragelse af tilladelsen – artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – ikke anvendelig]	5
2022/C 109/07	Sag C-110/20: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 13. januar 2022 — Regione Puglia mod Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Præjudiciel forelæggelse – energi – direktiv 94/22/EF – betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, udnyttelse og produktion af kulbrinter – tilladelse til prospektering af kulbrinter i et bestemt geografisk område af en begrænset varighed – tilstødende områder – tildeling af flere tilladelser til en og samme enhed – direktiv 2011/92/EU – artikel 4, stk. 2 og 3 – miljøkonsekvensvurdering)	6
2022/C 109/08	Sag C-156/20: Domstolens dom (Første Afdeling) af 13. januar 2022 — Zipvit Ltd mod The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court of the United Kingdom — Det Forenede Kongerige) (Præjudiciel forelæggelse – det fælles merværdiafgiftssystem (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 168 – ret til fradrag – levering af posttjenester fejlagtigt fritaget – moms, som anses for indeholdt i markedsprisen for leveringen med henblik på udøvelse af fradragsretten – ikke omfattet – begrebet den moms, »som skal betales eller er betalt«)	6
2022/C 109/09	Sag C-326/20: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 13. januar 2022 — »MONO« SIA mod Valsts ieņēmumu dienests (anmodning om præjudiciel afgørelse fra l'Administratīvā apgabaltiesa — Letland) (Præjudiciel forelæggelse – punktafgift – direktiv 2008/118/EF – fritagelse for harmoniseret punktafgift – varer, der er bestemt til anvendelse i diplomatiske eller konsulære forbindelser – de af værtsmedlemsstaten fastsatte betingelser for anvendelse af fritagelsen – betaling med andre midler end kontanter)	7
2022/C 109/10	Sag C-327/20: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 13. januar 2022 — Skarb Państwa — Starosta Nyski mod New Media Development & Hotel Services Sp. z o.o. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Okręgowy w Opolu — Polen) (Præjudiciel forelæggelse – direktiv 2011/7/EU – bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner – anvendelsesområde – begrebet »handelstransaktioner« – offentlig myndighed, der handler som en virksomheds kreditor – ikke omfattet – en offentlig myndigheds overdragelse af en tidsbegrænset brugsret til fast ejendom til en virksomhed mod betaling af en årlig afgift)	8

2022/C 109/11	Sag C-351/20 P: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 13. januar 2022 — Liviu Dragnea mod Europa-Kommissionen (Appel – undersøgelser foretaget af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) – undersøgelsesrapporter – anmodning om iværksættelse af en undersøgelse vedrørende gennemførelsen af OLAF's tidligere undersøgelser – begæring om aktindsigt – skrivelse med afslag – artikel 263 TEUF – afgørelse, der kan gøres til genstand for et annulationssøgsmål – friste for anlæggelse af søgsmål – søgsmål til prøvelse af en skrivelse, der bekræfter OLAF's undersøgelsesrapporter – forordning (EF) nr. 1049/2001 – artikel 6 og artikel 7, stk. 2 – pligt til at oplyse den, der har fremsat en begæring om vedkommendes ret til at genfremsætte begæringen)	8
2022/C 109/12	Sag C-361/20 P: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 13. januar 2022 — YG mod Europa-Kommissionen (Appel – personalesag – tjenestemænd – forfremmelse – forfremmelsesåret 2017 – afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren – artikel 45, stk. 1, i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union – sammenligning af fortjenester – ligebehandlingsprincippet – begrundelsespligt)	9
2022/C 109/13	Sag C-363/20: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 13. januar 2022 — MARCAS MC Szolgálató Zrt. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Törvényszék — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse – selskaber – selskabsskat – skattekontrol – EU-rettens anvendelsesområde – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 51, stk. 1 – gennemførelse af EU-retten – foreligger ikke – fjerde direktiv 78/660/EØF – årsregnskaber for visse selskabsformer – bogføring af indtægter fra intellektuelle ejendomsrettigheder – artikel 2, stk. 3 – princippet om et pålideligt billede – artikel 31 – værdiansættelse af poster, der opføres i årsregnskabet – overholdelse af regnskabsprincipperne)	9
2022/C 109/14	Sag C-513/20: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 13. januar 2022 — Autoridade Tributária e Aduaneira mod Termas Sulfurosas de Alcafache SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal Administrativo — Portugal) [Præjudiciel forelæggelse – det fælles merværdiafgiftssystem (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 132, stk. 1, litra b) – fritagelse i forbindelse med visse former for virksomhed af almen interesse – fritagelse for hospitalsbehandling og pleje – transaktioner i nær tilknytning hertil – kurbade – beløb opkrævet for udfærdigelse af en individuel brugerkonto, der omfatter en lægejournal]	10
2022/C 109/15	Sag C-514/20: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 13. januar 2022 — DS mod Koch Personaldienstleistungen GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesarbeitsgericht — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – socialpolitik – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 31, stk. 2 – direktiv 2003/88/EF – tilrettelæggelse af arbejdstiden – artikel 7 – årlig ferie – arbejdstid – overarbejde – beregning af arbejdstiden på månedlig basis – manglende overarbejdstillæg i tilfælde af ferie)	11
2022/C 109/16	Sag C-683/20: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 13. januar 2022 — Europa-Kommissionen mod Den Slovakiske Republik (Traktatbrud – miljø – direktiv 2002/49/EF – vurdering og styring af ekstern støj – større veje og større jernbaner – artikel 8, stk. 2 – handlingsplaner – artikel 10, stk. 2 – bilag VI – resumé af handlingsplaner – manglende fremsendelse til Kommissionen inden for den fastsatte frist)	11
2022/C 109/17	Sag C-724/20: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 13. januar 2022 — Paget Approbois SAS mod Depeyre entreprises SARL og Alpha Insurance A/S (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse – etableringsfrihed – fri udveksling af tjenesteydelser – forsikrings- og genforsikringsvirksomhed – direktiv 2009/138/EF – likvidation af forsikringsselskaber – artikel 292 – likvidationsprocedurernes virkninger for verserende retssager – undtagelse til anvendelsen af lex concursus – lex processus)	12
2022/C 109/18	Sag C-623/21: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 29. oktober 2021 — Société Air France SA mod AQ m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Stuttgart — Tyskland) (Lufttransport – flypassagerers ret til kompensation ved aflysning eller lange forsinkelser – sontring mellem boardingafvisning, aflysning og lange forsinkelser i tilfælde af en omlagt flyvning, som medfører en mindre væsentlig forsinkelse end den oprindeligt reserverede flyvning)	13
2022/C 109/19	Sag C-697/21: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 5. januar 2022 — PW mod Eurowings GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Düsseldorf — Tyskland) (Lufttransport – flypassagerers ret til kompensation ved aflysning – regler for refusion af billetten – refusion med værdikupon – anmodning om kontant refusion)	13

2022/C 109/20	Sag C-548/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Tirol (Østrig) den 6. september 2021 — C.G. mod Bezirkshauptmannschaft Landeck	14
2022/C 109/21	Sag C-752/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenien) den 30. november 2021 — SOMEO S.A., tidligere PEARL STREAM S.A. mod Republikken Slovenien	14
2022/C 109/22	Sag C-752/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad — Haskovo (Bulgarien) den 7. december 2021 — JP EOOD mod Otdel »Mititjesko razsledvane i razuznavane« v Teritorialna direksia »Mitnitsa Burgas«	15
2022/C 109/23	Sag C-767/21 P: Appel iværksat den 8. december 2021 af Jérôme Rivière m.fl. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 6. oktober 2021 i sag T-88/20, Rivière m.fl. mod Parlamentet	16
2022/C 109/24	Sag C-788/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Retten i Esbjerg (Danmark) den 17. december 2021, Skatteministeriet Departementet mod Global Gravity ApS	17
2022/C 109/25	Sag C-808/21: Sag anlagt den 21. december 2021 — Europa-Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik	18
2022/C 109/26	Sag C-29/22 P: Appel iværksat den 12. januar 2022 af KS og KD til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 10. november 2021 i sag T-771/20, KS og KD mod Rådet m.fl.	18
2022/C 109/27	Sag C-44/22 P: Appel iværksat den 19. januar 2022 af Europa-Kommissionen til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 10. november 2021 i sag T-771/20, KS og KD mod Rådet m.fl.	19

Retten

2022/C 109/28	Sag T-321/17: Rettens kendelse af 20. december 2021 — Niemelä m.fl. mod ECB (Annulatio­nssøgs­mål – økonomisk og monetær politik – tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber – specifikke tilsynsopgaver, der overdrages til ECB – afgørelse om inddragelse af et kreditinstituts tilladelse – erstatning af den anfægtede retsakt under sagen – bortfald af tvistens genstand – bortfald af søgsmålsinteresse – ufor­nødent at træffe afgørelse – erstatningssøgsmål – åbenbart afvisnings­grundlag)	21
2022/C 109/29	Sag T-682/20: Rettens kendelse af 15. december 2021 — Legero Schuhfabrik mod EUIPO — Rieker Schuh (Sko) [EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver en sko – tidligere nationalt design og tidligere EF-design fremlagt efter indgivelsen af ugyldighedsbegæringen – Artikel 28, stk. 1, litra b), nr. v), i forordning (EF) nr. 2245/2002 – ugyldighedsgrunde – ingen nyhed – manglende individuel karakter – Designerens grad af frihed – andet helhedsindtryk foreligger ikke – artikel 5 og 6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002 – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet]	22
2022/C 109/30	Sag T-683/20: Rettens kendelse af 15. december 2021 — Legero Schuhfabrik mod EUIPO — Rieker Schuh (Sko) [EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver en sko – tidligere nationalt design og tidligere EF-design fremlagt efter indgivelsen af ugyldighedsbegæringen – artikel 28, stk. 1, litra b), nr. v), i forordning (EF) nr. 2245/2002 – ugyldighedsgrunde – ingen nyhed – manglende individuel karakter – designerens grad af frihed – andet helhedsindtryk foreligger ikke – artikel 5 og 6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002 – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet]	22
2022/C 109/31	Sag T-684/20: Rettens kendelse af 15. december 2021 — Legero Schuhfabrik mod EUIPO — Rieker Schuh (Sko) (EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver en sko – tidligere nationalt design og tidligere EF-design fremlagt efter indgivelsen af ugyldighedsbegæringen – artikel 28, stk. 1, litra b), nr. v), i forordning (EF) nr. 2245/2002 – ugyldighedsgrunde – ingen nyhed – manglende individuel karakter – designerens grad af frihed – andet helhedsindtryk foreligger ikke – artikel 5 og 6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002 – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet)	23

2022/C 109/32	Sag T-734/20: Rettens kendelse af 15. december 2021 — Boquoi Handels mod EUIPO (Gengivelse af en iskrystal på en blå, cirkelformet baggrund) (EU-varemærker – ansøgning om registrering af et figurtegn, der gengiver en iskrystal på en blå, cirkelformet baggrund – delvist afslag på ansøgningen – tilbagetagelse af registreringsansøgningen – uforholdende at træffe afgørelse)	23
2022/C 109/33	Sag T-785/21: Sag anlagt den 20. december 2021 — SC Ha Ha Ha Production mod EUIPO — The Smiley Company (SMILEY)	24
2022/C 109/34	Sag T-803/21: Sag anlagt den 27. december 2021 — NQ mod Rådet m.fl.	25
2022/C 109/35	Sag T-4/22: Sag anlagt den 4. januar 2022 — Puma mod EUIPO — Doosan Machine Tools (PUMA)	26
2022/C 109/36	Sag T-11/22: Sag anlagt den 7. januar 2022 — Medivet Group mod EUIPO (MEDIVET)	27
2022/C 109/37	Sag T-12/22: Sag anlagt den 7. januar 2022 — Hasco TM mod EUIPO — Esi (NATURCAPS)	27
2022/C 109/38	Sag T-22/22: Sag anlagt den 13. januar 2022 — AL mod Rådet	28
2022/C 109/39	Sag T-26/22: Sag anlagt den 13. januar 2022 — CIMV mod Kommissionen	30
2022/C 109/40	Sag T-27/22: Sag anlagt den 18. januar 2022 — Innovaciones Cosmético Farmacéuticas mod EUIPO — Benito Oliver (th pharma)	30
2022/C 109/41	Sag T-28/22: Sag anlagt den 14. januar 2022 — Ryanair mod Kommissionen	31
2022/C 109/42	Sag T-32/22: Sag anlagt den 19. januar 2022 — Vyatsky Plywood Mill mod Kommissionen	32
2022/C 109/43	Sag T-34/22: Sag anlagt den 20. januar 2022 — Cunsorzio di i Salamaghji Corsi — Consortium des Charcutiers Corses m.fl. mod Kommissionen	33
2022/C 109/44	Sag T-45/22: Sag anlagt den 24. januar 2022 — Weider Germany mod EUIPO — Den i Nosht (YIPPIE!)	34
2022/C 109/45	Sag T-46/22: Sag anlagt den 25. januar 2022 — Esedra mod Parlamentet	34
2022/C 109/46	Sag T-836/19: Rettens kendelse af 20. december 2021 — Première Vision mod EUIPO — Vente Privée. com (PV)	35

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2022/C 109/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 95 af 28.2.2022

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 84 af 21.2.2022

EUT C 73 af 14.2.2022

EUT C 64 af 7.2.2022

EUT C 51 af 31.1.2022

EUT C 37 af 24.1.2022

EUT C 24 af 17.1.2022

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 13. januar 2022 — Forbundsrepublikken Tyskland mod Ville de Paris (Frankrig), Ville de Bruxelles (Belgien), Ayuntamiento de Madrid (Spanien), Europa-Kommissionen (C-177/19 P) og Ungarn mod Ville de Paris (Frankrig), Ville de Bruxelles (Belgien), Ayuntamiento de Madrid (Spanien), Europa-Kommissionen (C-178/19 P) og Europa-Kommissionen mod Ville de Paris (Frankrig), Ville de Bruxelles (Belgien), Ayuntamiento de Madrid (Spanien) (C-179/19 P)

(Forenede sager C-177/19 P til C-179/19 P) ⁽¹⁾

(Appel – annulationssøgsmål – miljø – typegodkendelse af motorkøretøjer – forordning (EU) 2016/646 – emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 6) – fastsættelse af NTE-værdier (not-to-exceed) for emissioner af nitrogenoxider under prøvninger ved faktisk kørsel (RDE — real driving emission) – artikel 263, stk. 4, TEUF – formaliteten med hensyn til et søgsmål – indenstatslig enheds beføjelser på miljøbeskyttelsesområdet til at begrænse kørsel med visse køretøjer – betingelse om, at sagsøgeren skal være umiddelbart berørt)

(2022/C 109/02)

Processprog: spansk og fransk

Parter

(Sag C-177/19 P)

Appellant: Forbundsrepublikken Tyskland (ved J. Möller, D. Klebs og S. Eisenberg, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Ville de Paris (Frankrig) (ved avocat J. Assous), Ville de Bruxelles (Belgien) (ved avocats M. Uyttendaele, C. Derave, N. Mouraux og A. Feyt og Rechtsanwalt S. Kaisergruber), Ayuntamiento de Madrid (Spanien) (ved avocat J. Assous) og Europa-Kommissionen (ved J.-F. Brakeland og M. Huttunen, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: Association des Constructeurs Européens d'Automobiles (ved avvocati F. Di Gianni og G. Coppo), Rumænien (først ved E. Gane, O.-C. Ichim, L. Lițu og C.-R. Cantăr, derefter ved E. Gane, O.-C. Ichim og L. Lițu, som befuldmægtigede) og Den Slovakiske Republik (ved B. Ricziová, som befuldmægtiget)

(Sag C-178/19 P)

Appellant: Ungarn (ved M. Z. Fehér, som befuldmægtiget)

De andre parter i appelsagen: Ville de Paris (Frankrig) (ved avocat J. Assous), Ville de Bruxelles (Belgien) (ved avocats M. Uyttendaele, C. Derave, N. Mouraux og A. Feyt og Rechtsanwalt S. Kaisergruber), Ayuntamiento de Madrid (Spanien) (ved avocat J. Assous) og Europa-Kommissionen (ved J.-F. Brakeland og M. Huttunen, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: Association des Constructeurs Européens d'Automobiles (ved avvocati F. Di Gianni og G. Coppo)

(Sag C-179/19 P)

Appellant: Europa-Kommissionen (ved J.-F. Brakeland, som befuldmægtiget)

De andre parter i appelsagen: Ville de Paris (Frankrig) (ved avocat J. Assous), Ville de Bruxelles (Belgien) (ved avocats M. Uyttendaele, C. Derave, N. Mouraux og A. Feyt og Rechtsanwalt S. Kaisergruber) og Ayuntamiento de Madrid (Spanien) (ved avocat J. Assous)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: Association des Constructeurs Européens d'Automobiles (ved advokati F. Di Gianni og G. Coppo)

Konklusion

- 1) Dommen afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 13. december 2018, Ville de Paris, Ville de Bruxelles og Ayuntamiento de Madrid mod Kommissionen (T-339/16, T-352/16 og T-391/16, EU:T:2018:927) ophæves.
- 2) Annullationssøgsmålene i de forenede sager T-339/16, T-352/16 og T-391/16, der er anlagt af henholdsvis Ville de Paris, Ville de Bruxelles og Ayuntamiento de Madrid, afvises.
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger i forbindelse med appellerne.
- 4) Ville de Paris, Ville de Bruxelles og Ayuntamiento de Madrid bærer hver deres egne omkostninger i forbindelse med sagen i første instans og appellerne samt betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger i forbindelse med sagen i første instans.

⁽¹⁾ EUT C 155 af 6.5.2019.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 13. januar 2022 — YT m.fl. mod Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca — MIUR og Ufficio Scolastico Regionale per la Campania (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Napoli — Italien)

(Sag C-282/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – socialpolitik – direktiv 1999/70/EF – rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP – § 4 og 5 – tidsbegrænsede ansættelseskontrakter i den offentlige sektor – katolske religionslærere – begrebet »objektive omstændigheder«, der kan begrunde en fornyelse af sådanne kontrakter – permanent behov for vikarpersonale)

(2022/C 109/03)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Napoli

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: YT, ZU, AW, BY, CX, DZ, EA, FB, GC, IE, JF, KG, LH, MI, NY, PL, HD og OK

Sagsøgte: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca — MIUR og Ufficio Scolastico Regionale per la Campania

Procesdeltager: Federazione GILDA-UNAMS

Konklusion

§ 5 i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse, der blev indgået den 18. marts 1999, og som er opført som bilag til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, skal for det første fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, som udelukker katolske religionslærere ved offentlige undervisningsinstitutioner fra anvendelsen af regler, der tilsigter at sanktionere misbrug hidrørende fra flere på hinanden følgende tidsbegrænsede kontrakter, når der ikke er nogen anden effektiv foranstaltning i den nationale retsorden, der sanktionerer det nævnte misbrug, og for det andet således, at kravet om et egnethedsbevis udstedt af en kirkelig institution for at gøre det muligt for disse lærere at undervise i katolsk religion ikke udgør en »objektiv omstændighed« som omhandlet i denne rammeaftales § 5, stk. 1, litra a), når dette bevis udstedes en enkelt gang og ikke inden hvert skoleår, der giver anledning til indgåelsen af en tidsbegrænset ansættelseskontrakt.

⁽¹⁾ EUT C 206 af 17.6.2019.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 13. januar 2022 — Benedetti Pietro e Angelo S.S. m.fl. mod Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-377/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – sektoren for mælk og mejeriprodukter – kvoter – tillægsafgift – forordning (EF) nr. 1788/2003 – leveringer, der overstiger den referencemængde, som producenten råder over – opkøberens opkrævning af tillægsafgiften – tilbagebetaling af den overskydende afgift – forordning (EF) nr. 595/2004 – artikel 16 – kriterier for fordeling af den overskydende afgift)

(2022/C 109/04)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Benedetti Pietro e Angelo Ss, Capparotto Giampaolo e Lorenzino Ss, Gonzo Dino Ss, Mantovani Giuseppe e Giorgio Ss, Azienda agricola Padovani Luigi, Azienda agricola La Pila di Mastrotto Piergiorgio e C. Ss, Azienda agricola Mastrotto Giuseppe og Soc. agr. semplice F.lli Isolan

Sagsøgt: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)

Konklusion

Artikel 16, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 595/2004 af 30. marts 2004 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1788/2003 om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter skal fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en national lovgivning, som bevirker, at tilbagebetalingen af den overskydende tillægsafgift i prioriteringsorden skal komme de producenter til gode, i forhold til hvilke opkøberne har opfyldt deres forpligtelse til månedligt at betale denne afgift.

⁽¹⁾ EUT C 312 af 16.9.2019.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 13. januar 2022 — Tesco Stores ČR a.s. mod Ministerstvo zemědělství (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Krajský soud v Brně — Den Tjekkiske Republik)

(Sag C-881/19) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse – forbrugerbeskyttelse – tilnærmelse af lovgivningerne – forordning (EU) nr. 1169/2011 – bilag VII, del E, punkt 2, litra a) – fødevarerinformation til forbrugerne – mærkning af og præsentationsmåder for fødevarer – direktiv 2000/36/EF – bilag I, del A, punkt 2, litra c) – kakao- og chokoladevarer – ingrediensliste for en fødevarer, der er bestemt til forbrugerne i en medlemsstat]

(2022/C 109/05)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Krajský soud v Brně

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Tesco Stores ČR a.s.

Sagsøgt: Ministerstvo zemědělství

Konklusion

Bilag VII, del E, punkt 2, litra a), til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 af 25. oktober 2011 om fødevareinformation til forbrugerne, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 og om ophævelse af Kommissionens direktiv 87/250/EØF, Rådets direktiv 90/496/EØF, Kommissionens direktiv 1999/10/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF, Kommissionens direktiv 2002/67/EF og 2008/5/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 608/2004 skal fortolkes således, at en erhvervsdrivende, der i forbindelse med mærkning af produkter, der markedsføres på en medlemsstats område, kun er undtaget fra forpligtelsen til at opregne alle de ingredienser, der udgør en sammensat ingrediens som omhandlet i denne forordnings artikel 2, stk. 2, litra h), hvis denne sammensatte ingrediens, der er genstand for en varebetegnelse i henhold til bilag I, del A, til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/36 2003/36/EF af 23. juni 2000 om kakao- og chokoladevarer bestemt til konsum, i listen over ingredienser er angivet ved anvendelse af denne varebetegnelse i sprogversionen for den pågældende medlemsstat.

(¹) EUT C 68 af 2.3.2020.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 13. januar 2022 — Sag anlagt af Minister Sprawiedliwości (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie — Polen)

(Sag C-55/20) (¹)

[Præjudiciel forelæggelse – formaliteten – artikel 267 TEUF – begrebet »national ret« – advokatnævn ved advokatsamfundet – indledning af disciplinærundersøgelse af advokat – afgørelse truffet af anklageren i disciplinærsager, hvorved det fastslås, at der ikke foreligger en disciplinær forseelse, og hvorved undersøgelsen afsluttes – appel iværksat af justitsministeren ved advokatnævnet ved advokatsamfundet – direktiv 2006/123/EF – tjenesteydelser i det indre marked – artikel 4, nr. 6), og artikel 10, stk. 6 – tilladelsesordning – inddragelse af tilladelsen – artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – ikke anvendelig]

(2022/C 109/06)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Minister Sprawiedliwości

Procesdeltagere: Prokurator Krajowy — Pierwszy Zastępca Prokuratora Generalnego og Rzecznik Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie

Konklusion

Artikel 10, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke bevirker, at artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder finder anvendelse på en appel, som en offentlig myndighed har iværksat ved et advokatnævn med henblik på ophævelse af en afgørelse, hvorved en anklager i disciplinærsager har afsluttet en undersøgelse af en advokat efter at have fastslået, at der ikke forelå en disciplinær forseelse, som kunne tilregnes den pågældende, og — såfremt denne afgørelse ophæves — hjemvisning af sagen til denne anklager.

(¹) EUT C 191 af 8.6.2020.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 13. januar 2022 — Regione Puglia mod Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-110/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – energi – direktiv 94/22/EF – betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, udnyttelse og produktion af kulbrinter – tilladelse til prospektering af kulbrinter i et bestemt geografisk område af en begrænset varighed – tilstødende områder – tildeling af flere tilladelser til en og samme enhed – direktiv 2011/92/EU – artikel 4, stk. 2 og 3 – miljøkonsekvensvurdering)

(2022/C 109/07)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Regione Puglia

Sagsøgte: Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dei Beni e delle Attività culturali e del Turismo, Ministero dello Sviluppo economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri og Commissione tecnica di verifica dell'impatto ambientale

Procesdeltager: Global Petroleum Ltd

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF af 30. maj 1994 om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter og artikel 4, stk. 2 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning, som fastsætter en maksimal begrænsning af omfanget af det område, der er omfattet af en tilladelse til efterforskning af kulbrinter, men som ikke udtrykkeligt forbyder tildeling af flere tilladelser til samme enhed for tilstødende områder, der samlet dækker et område, der overstiger denne begrænsning, under betingelse af, at det ved en sådan tildeling sikres, at der ud fra såvel et teknisk som et økonomisk synspunkt sker den bedst mulige efterforskning, og at formålene med direktiv 94/22 opfyldes. Der skal ligeledes, i forbindelse med miljøkonsekvensvurderingen, tages stilling til den samlede virkning af projekter, der kan få væsentlig indvirkning på miljøet, og som er fremlagt af denne enhed i ansøgningerne om tilladelse til efterforskning af kulbrinter.

⁽¹⁾ EUT C 247 af 27.7.2020.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 13. januar 2022 — Zipvit Ltd mod The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court of the United Kingdom — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-156/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – det fælles merværdiafgiftssystem (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 168 – ret til fradrag – levering af posttjenester fejlagtigt fritaget – moms, som anses for indeholdt i markedsprisen for leveringen med henblik på udøvelse af fradragsretten – ikke omfattet – begrebet den moms, »som skal betales eller er betalt«)

(2022/C 109/08)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court of the United Kingdom

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Zipvit Ltd

Sagsøgt: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Konklusion

Artikel 168, litra a), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at merværdiafgiften (moms) ikke kan anses for at skulle betales eller være betalt og derfor ikke kan fradrages af den afgiftspligtige person, når dels sidstnævnte og dennes leverandør med urette — på grundlag af de nationale myndigheders urigtige fortolkning af EU-retten — har været af den opfattelse, at de pågældende ydelser var fritaget for moms, og at de udstedte fakturaer følgelig ikke angiver denne, i en situation, hvor den aftale, som er indgået mellem disse to personer, fastsætter, at såfremt denne afgift skulle betales, bærer modtageren omkostningerne hertil, og der dels ikke rettidigt er taget nogen skridt med henblik på efteropkrævning af momsen, således at enhver handling fra leverandørens og skatte-, afgifts- og toldmyndighedens side med henblik på efteropkrævning af den udeladte moms er forældet.

(¹) EUT C 215 af 29.6.2020.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 13. januar 2022 — »MONO« SIA mod Valsts ieņēmumu dienests (anmodning om præjudiciel afgørelse fra l'Administratīvā apgabaltiesa — Letland)

(Sag C-326/20) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – punktafgift – direktiv 2008/118/EF – fritagelse for harmoniseret punktafgift – varer, der er bestemt til anvendelse i diplomatiske eller konsulære forbindelser – de af værtsmedlemsstaten fastsatte betingelser for anvendelse af fritagelsen – betaling med andre midler end kontanter)

(2022/C 109/09)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Administratīvā apgabaltiesa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »MONO« SIA

Sagsøgt: Valsts ieņēmumu dienests

Konklusion

Artikel 12 i Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF skal fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for, at værtsmedlemsstaten ved fastsættelsen af betingelserne og begrænsningerne for anvendelsen af punktafgiftsfritagelsen for varer, der anvendes i diplomatiske og konsulære forbindelser, underlægger anvendelsen af denne fritagelse en betingelse om, at prisen for de nævnte varer betales med andre betalingsmidler end kontanter.

(¹) EUT C 329 af 5.10.2020.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 13. januar 2022 — Skarb Państwa — Starosta Nyski mod New Media Development & Hotel Services Sp. z o.o. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Okręgowy w Opolu — Polen)

(Sag C-327/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – direktiv 2011/7/EU – bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner – anvendelsesområde – begrebet »handelstransaktioner« – offentlig myndighed, der handler som en virksomheds kreditor – ikke omfattet – en offentlig myndigheds overdragelse af en tidsubegrænset brugsret til fast ejendom til en virksomhed mod betaling af en årlig afgift)

(2022/C 109/10)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Okręgowy w Opolu

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Skarb Państwa — Starosta Nyski

Sagsøgt: New Media Development & Hotel Services Sp. z o.o.

Konklusion

Begrebet »handelstransaktioner« som omhandlet i artikel 2, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/7/EU af 16. februar 2011 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner skal fortolkes således, at det ikke omfatter en offentlig myndigheds opkrævning af en afgift som vederlag for en tidsubegrænset brugsret til et grundstykke hos en virksomhed, i forhold til hvilken denne offentlige myndighed er kreditor.

⁽¹⁾ EUT C 28 af 25.1.2021.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 13. januar 2022 — Liviu Dragnea mod Europa-Kommissionen

(Sag C-351/20 P) ⁽¹⁾

(Appel – undersøgelser foretaget af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) – undersøgelsesrapporter – anmodning om iværksættelse af en undersøgelse vedrørende gennemførelsen af OLAF's tidligere undersøgelser – begæring om aktindsigt – skrivelse med afslag – artikel 263 TEUF – afgørelse, der kan gøres til genstand for et annulationssøgsmål – friste for anlæggelse af søgsmål – søgsmål til prøvelse af en skrivelse, der bekræfter OLAF's undersøgelsesrapporter – forordning (EF) nr. 1049/2001 – artikel 6 og artikel 7, stk. 2 – pligt til at oplyse den, der har fremsat en begæring om vedkommendes ret til at genfremsætte begæringen)

(2022/C 109/11)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Liviu Dragnea (ved avocats C. Toby, O. Riffaud og B. Entringer)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved J.-P. Keppenne og J. Baquero Cruz, som befuldmægtigede)

Konklusion

1) Den Europæiske Unions Rets kendelse af 12. maj 2020, Dragnea mod Kommissionen (T-738/18, ikke trykt i Sml., EU: T:2020:208), ophæves i det omfang Retten herved afviste Liviu Dragneas søgsmål med påstand om annullation af skrivelsen fra Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) af 1. oktober 2018, for så vidt som OLAF med denne skrivelse meddelte Liviu Dragnea afslag på aktindsigt i de dokumenter, hvori der i appellantens skrivelse af 22. august 2018 var begæret aktindsigt.

2) Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret med henblik på afgørelse vedrørende denne annulationspåstand.

- 3) I øvrigt forkastes appellen.
- 4) Liviu Dragnea og Europa-Kommissionen bærer hver de omkostninger, de har afholdt i forbindelse med den foreliggende appel.
- 5) Afgørelsen om sagens øvrige omkostninger udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 313 af 21.9.2020.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 13. januar 2022 — YG mod Europa-Kommissionen

(Sag C-361/20 P) ⁽¹⁾

(Appel – personalesag – tjenestemænd – forfremmelse – forfremmelsesåret 2017 – afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren – artikel 45, stk. 1, i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union – sammenligning af fortjenester – ligebehandlingsprincippet – begrundelsespligt)

(2022/C 109/12)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: YG (ved avocats A. Champetier og S. Rodrigues)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved L. Hohenacker, L. Vernier og L. Radu Bouyon, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) YG betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 433 af 14.12.2020.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 13. januar 2022 — MARCAS MC Szolgálató Zrt. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Törvényszék — Ungarn)

(Sag C-363/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – selskaber – selskabsskat – skattekontrol – EU-rettens anvendelsesområde – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 51, stk. 1 – gennemførelse af EU-retten – foreligger ikke – fjerde direktiv 78/660/EØF – årsregnskaber for visse selskabsformer – bogføring af indtægter fra intellektuelle ejendomsrettigheder – artikel 2, stk. 3 – princippet om et pålideligt billede – artikel 31 – værdiansættelse af poster, der opføres i årsregnskabet – overholdelse af regnskabsprincipperne)

(2022/C 109/13)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Törvényszék

Parter i hovedsagen

Sagsøger: MARCAS MC Szolgálató Zrt.

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Domstol har ikke kompetence til at besvare de præjudicielle spørgsmål, som er forelagt af Fővárosi Törvényszék (retten i første instans i Budapest, Ungarn) ved afgørelse af 29. juni 2020, for så vidt som de vedrører en medlemsstats skattemyndigheds praksis vedrørende kontrol og sanktionering af skattesvig på selskabsskatteområdet.
- 2) Artikel 2, stk. 3, og artikel 31 i Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 på grundlag af [artikel 50, stk. 2, litra g), TEUF] om årsregnskaberne for visse selskabsformer, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/51/EF af 18. juni 2003, skal fortolkes således, at disse bestemmelser ikke er til hinder for en medlemsstats skattemyndigheds praksis, hvorefter et selskabs regnskabsposterings anfægtes, fordi de ikke overholder fuldstændighedsprincippet og princippet om regnskabsårenes indbyrdes uafhængighed i denne medlemsstats lovgivning, selv om alle andre regnskabsprincipper, der er fastsat i denne lovgivning, er overholdt, når denne manglende overholdelse ikke udgør en undtagelsesvis og nødvendig afvigelse, som skal sikre overholdelsen af princippet om et pålideligt billede, og som er anført i noterne til årsregnskaberne og behørigt begrundet, med angivelse af dens indvirkning på aktiver og passiver, den økonomiske stilling og resultatet.

(¹) EUT C 413 af 7.12.2020.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 13. januar 2022 — Autoridade Tributária e Aduaneira mod Termas Sulfurosas de Alcafache SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal Administrativo — Portugal)

(Sag C-513/20) (¹)

[Præjudiciel forelæggelse – det fælles merværdiafgiftssystem (moms) – direktiv 2006/112/EF – artikel 132, stk. 1, litra b) – fritagelse i forbindelse med visse former for virksomhed af almen interesse – fritagelse for hospitalsbehandling og pleje – transaktioner i nær tilknytning hertil – kurbade – beløb opkrævet for udfærdigelse af en individuel brugerkonto, der omfatter en lægejournal]

(2022/C 109/14)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Autoridade Tributária e Aduaneira

Sagsøgt: Termas Sulfurosas de Alcafache SA

Konklusion

Artikel 132, stk. 1, litra b), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at en transaktion, der består i at udfærdige en individuel brugerkonto, der omfatter en lægejournal, som giver ret til at købe pleje, som henhører under kategorien »klassiske kurbadsbehandlinger« i et kurbad, kan være omfattet af den fritagelse for merværdiafgift, der er fastsat i denne bestemmelse, som en transaktion i nær tilknytning til pleje, såfremt denne konto indeholder sundhedsoplysninger, oplysninger om ordinerede og planlagte plejeydelser samt oplysninger om de nærmere bestemmelser for gennemførelsen heraf, og såfremt disse oplysninger er uomgængeligt nødvendige for at kunne levere disse plejeydelser og nå de terapeutiske mål, der forfølges. Den nævnte pleje og de transaktioner, der udføres i nær tilknytning hertil, skal desuden udføres under sociale betingelser svarende til dem, der gælder for offentligtretlige organer, af centre for lægebehandling og diagnostik eller andre lignende behørigt anerkendte institutioner som omhandlet i nævnte artikel 132, stk. 1, litra b).

(¹) EUT C 19 af 18.1.2021.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 13. januar 2022 — DS mod Koch Personaldienstleistungen GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesarbeitsgericht — Tyskland)

(Sag C-514/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – socialpolitik – Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – artikel 31, stk. 2 – direktiv 2003/88/EF – tilrettelæggelse af arbejdstiden – artikel 7 – årlig ferie – arbejdstid – overarbejde – beregning af arbejdstiden på månedlig basis – manglende overarbejdstillæg i tilfælde af ferie)

(2022/C 109/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesarbeitsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: DS

Sagsøgt: Koch Personaldienstleistungen GmbH

Konklusion

Artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden, sammenholdt med artikel 31, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at den er til hinder for en bestemmelse i en kollektiv overenskomst, hvorefter der ved afgørelsen af, om tærsklen for arbejdstimer, der giver ret til overarbejdstillæg, er nået, ikke tages hensyn til de timer, der svarer til den af arbejdstageren afholdte årlige betalte ferieperiode, som udførte arbejdstimer.

⁽¹⁾ EUT C 19 af 18.1.2021.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 13. januar 2022 — Europa-Kommissionen mod Den Slovakiske Republik

(Sag C-683/20) ⁽¹⁾

(Traktatbrud – miljø – direktiv 2002/49/EF – vurdering og styring af ekstern støj – større veje og større jernbaner – artikel 8, stk. 2 – handlingsplaner – artikel 10, stk. 2 – bilag VI – resuméer af handlingsplaner – manglende fremsendelse til Kommissionen inden for den fastsatte frist)

(2022/C 109/16)

Processprog: slovakisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved R. Lindenthal og M. Noll-Ehlers, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Slovakiske Republik (ved B. Ricziová, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Den Slovakiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til henholdsvis artikel 8, stk. 2, og artikel 10, stk. 2, i Europa-Parlamentets direktiv 2002/49/EF af 25. juni 2002 om vurdering og styring af ekstern støj, sammenholdt med bilag VI hertil, idet den dels har undladt at udarbejde handlingsplaner for de større veje og større jernbaner, der er nævnt i bilaget til denne dom, dels har undladt at sende resuméer af disse handlingsplaner til Europa-Kommissionen.

2) Den Slovakiske Republik betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 53 af 15.2.2021.

**Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 13. januar 2022 — Paget Approbois SAS mod Depeyre
entreprises SARL og Alpha Insurance A/S (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de
cassation — Frankrig)**

(Sag C-724/20) ⁽¹⁾

*(Præjudiciel forelæggelse – etableringsfrihed – fri udveksling af tjenesteydelser – forsikrings- og
genforsikringsvirksomhed – direktiv 2009/138/EF – likvidation af forsikringsselskaber – artikel 292 –
likvidationsprocedurernes virkninger for verserende retssager – undtagelse til anvendelsen af lex
concursum – lex processus)*

(2022/C 109/17)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Paget Approbois SAS

Sagsøgte: Depeyre entreprises SARL og Alpha Insurance A/S

Konklusion

- 1) Artikel 292 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) skal fortolkes således, at det i denne artikel omhandlede begreb »en verserende retssag om et aktiv eller en rettighed i massen« omfatter en verserende retssag, hvis genstand er et forsikringserstatningskrav for skade lidt i en medlemsstat, som en forsikringstager har fremsat over for et forsikringsselskab, der er under likvidation i en anden medlemsstat.
- 2) Artikel 292 i direktiv 2009/138 skal fortolkes således, at loven i den medlemsstat, hvor retssagen verserer — således som dette udtryk er anvendt i denne artikel — har til formål at regulere alle virkningerne af likvidationen for denne retssag. Navnlig skal de bestemmelser i denne medlemsstats lovgivning, der for det første fastsætter, at indledning af en sådan likvidation medfører afbrydelse af den verserende retssag, for det andet gør genoptagelse af retssagen betinget af, at kreditoren anmelder sin fordring på forsikringserstatning i forsikringsselskabets bo, og at de organer, som det påhviler at gennemføre likvidationen, inddrages i retssagen, og for det tredje forbyder, at der afsiges dom til betaling af en erstatning, idet erstatningen nu kun kan gøres til genstand for en konstatering af, at fordringen herpå består, og fastsættelse af dens størrelse, finde anvendelse, for så vidt som sådanne bestemmelser principielt ikke griber ind i de kompetencer, som er forbeholdt hjemlandets lovgivning i henhold til det nævnte direktivs artikel 274, stk. 2.

⁽¹⁾ EUT C 79 af 8.3.2021.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 29. oktober 2021 — Société Air France SA mod AQ m. fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Stuttgart — Tyskland)

(Sag C-623/21) ⁽¹⁾

(Lufttransport – flypassagerers ret til kompensation ved aflysning eller lange forsinkelser – sontring mellem boardingafvisning, aflysning og lange forsinkelser i tilfælde af en omlagt flyvning, som medfører en mindre væsentlig forsinkelse end den oprindeligt reserverede flyvning)

(2022/C 109/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Stuttgart

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Société Air France SA

Sagsøgte: AQ, TP, IO, ON og XZ

Konklusion

Sag C-623/21 slettes af Domstolens register.

⁽¹⁾ Dato for indlevering: 8.10.2021.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 5. januar 2022 — PW mod Eurowings GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-697/21) ⁽¹⁾

(Lufttransport – flypassagerers ret til kompensation ved aflysning – regler for refusion af billetten – refusion med værdikupon – anmodning om kontant refusion)

(2022/C 109/19)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: PW

Sagsøgt: Eurowings GmbH

Konklusion

Sag C-697/21 slettes af Domstolens register.

⁽¹⁾ Dato for indlevering 19.11.2021.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Tirol (Østrig) den 6. september 2021 — C.G. mod Bezirkshauptmannschaft Landeck

(Sag C-548/21)

(2022/C 109/20)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesverwaltungsgericht Tirol

Parter i hovedsagen

Sagsøger: C.G.

Sagsøgt myndighed: Bezirkshauptmannschaft Landeck

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 15, stk. 1 (eventuelt sammenholdt med artikel 5), i direktiv 2002/58⁽¹⁾ som ændret ved direktiv 2009/136/EF⁽²⁾ i lyset af artikel 7 og 8 i chartret om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at offentlige myndigheders adgang til data, der er lagret på en mobiltelefon, indebærer et indgreb i de grundlæggende rettigheder vedrørende disse data, der er fastsat i de nævnte artikler i chartret, som er så alvorligt, at denne adgang skal begrænses til forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning af straffelovsovertrædelser med henblik på bekæmpelse af grov kriminalitet?
- 2) Skal artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58 som ændret ved direktiv 2009/136/EF i lyset af artikel 7, 8 og 11 og artikel 52, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som § 18 sammenholdt med § 99, stk. 1, i Strafprozessordnung (strafferetsplejeloven), hvorefter sikkerhedsmyndighederne i forbindelse med en strafferetlig efterforskning uden godkendelse fra en domstol eller et uafhængigt forvaltningsorgan skaffer sig omfattende og ukontrolleret adgang til alle de digitale data, der er lagret på en mobiltelefon?
- 3) Skal artikel 47, eventuelt sammenholdt med artikel 41 og 52, i chartret om grundlæggende rettigheder henset til den processuelle ligestilling og adgangen til effektive retsmidler fortolkes således, at den er til hinder for en lovgivning i medlemsstat, der som strafferetsplejelovens § 18 sammenholdt med § 99, stk. 1, muliggør, at en mobiltelefon udnyttes digitalt, uden at den berørte person forinden eller i det mindste efter iværksættelsen af foranstaltningen underrettes herom?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12.7.2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (Direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT 2002, L 201, s. 37).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/136/EF af 25.11.2009 om ændring af direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, direktiv 2002/58/EF om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor og forordning (EF) nr. 2006/2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse (EUT 2009, L 337, s. 11).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenien) den 30. november 2021 — SOMEO S.A., tidligere PEARL STREAM S.A. mod Republikken Slovenien

(Sag C-752/21)

(2022/C 109/21)

Processprog: slovensk

Den forelæggende ret

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Parter i hovedsagen

Appellant: SOMEO S.A., tidligere PEARL STREAM S.A.

Indstævnt: Republikken Slovenien

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det med henblik på at kunne tarifere en enkelt vare som en »del« af et sæde til et motorkøretøj under kapitel 94 i den kombinerede nomenklatur, der fremgår af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif⁽¹⁾, i den affattelse, der finder anvendelse på tvisten i hovedsagen, nødvendigt, at sædet uden den pågældende vare ikke kan udføre sin væsentligste og vigtigste funktion (i betydningen funktionel enhed), eller er det tilstrækkeligt, at den enkelte del, der udelukkende er beregnet til montering på sæder i motorkøretøjer, kan anses for at være en del af sædet?
2. Har muligheden for en almindelig (ikke) selvstændig anvendelse af de to omhandlede varer betydning for deres tarifiering (eller ej) i underposition 9401 90 80?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23.7.1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EFT 1987, L 256, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad — Haskovo (Bulgarien) den 7. december 2021 — JP EOOD mod Otdel »Mitnitjesko razsledvane i razuznavane« v Teritorialna direktsia »Mitnitsa Burgas«

(Sag C-752/21)

(2022/C 109/22)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad — Haskovo

Parter i hovedsagen

Appellant: JP EOOD

Indstævnt: Otdel »Mitnitjesko razsledvane i razuznavane« v Teritorialna direktsia »Mitnitsa Burgas«

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 44, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 952/2013 af 9. oktober 2013⁽¹⁾ sammenholdt med artikel 13 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at en national bestemmelse som artikel 59, stk. 2, i Zakon za administrativnite narusjenia i nakazania (lov om administrative overtrædelser og sanktioner), hvorefter den gruppe af personer, der er berettigede til retsmidler mod en bødef afgørelse, ikke omfatter indehaveren af de genstande, der er blevet konfiskeret ved den samme afgørelse, når den pågældende ikke har begået den sanktionerede handling, er ulovlig?
2. Skal bestemmelserne i artikel 22, stk. 7, sammenholdt med artikel 29 og 44 i forordning nr. 952/2013, med artikel 13 EMRK og med chartrets artikel 47 fortolkes således, at en national bestemmelse som artikel 232, stk. 1, i Zakon za mitnitsite (toldloven) — som udelukker retsmidler mod en bødef afgørelse, der er blevet udstedt over for en ukendt gerningsmand — er ulovlig, såfremt der ved denne afgørelse i henhold til national lovgivning kan anordnes konfiskation til fordel for staten af formuegoder, som tilhører en tredjepart, der ikke er part i den administrative sanktionsprocedure?

3. Skal artikel 4 i Rådets rammeafgørelse 2005/212/RIA ⁽²⁾ af 24. februar 2005 sammenholdt med chartrets artikel 47 *per argumentum a fortiori* fortolkes således, at den også finder anvendelse, hvis handlingen ikke udgør en strafbar handling, og således, at nationale bestemmelser, der som artikel 59, stk. 2, i lov om administrative overtrædelser og sanktioner udelukker indehaveren af de konfiskerede formuegoder fra den gruppe af personer, der er berettigede til retsmidler, eller som toldlovens artikel 232 udtrykkeligt bestemmer, at der ikke findes retsmidler mod en afgørelse, hvorved formuegoder i henhold til national lovgivning kan konfiskeres fra en tredjepart, der ikke er part i den administrative sanktionsprocedure, er ulovlige?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9.10.2013 om EU-toldkodeksen (EUT 2013, L 269, s. 1).

⁽²⁾ Rådets rammeafgørelse 2005/212/RIA af 24.2.2005 om konfiskation af udbytte, redskaber og formuegoder fra strafbart forhold (EUT 2005, L 68, s. 49).

Appel iværksat den 8. december 2021 af Jérôme Rivière m.fl. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 6. oktober 2021 i sag T-88/20, Rivière m.fl. mod Parlamentet

(Sag C-767/21 P)

(2022/C 109/23)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: Jérôme Rivière, Dominique Bilde, Joëlle Mélin, Aurélia Beigneux, Thierry Mariani, Jordan Bardella, Jean-Paul Garraud, Jean-François Jalkh, Gilbert Collard, Gilles Lebreton, Nicolaus Fest, Gunnar Beck og Philippe Olivier (ved advokat F. Wagner)

Den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Ophævelse af dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 6. oktober 2021 i sag T-88/20, Rivière m.fl. mod Parlamentet.
- Henset til artikel 263 og artikel 277 TEUF fremmes appellen til realitetsbehandling.
- Følgelig fastslås, at den mundtlige afgørelse truffet af Europa-Parlamentets formand den 13. januar 2020 mangler retsgrundlag og denne annulleres.
- Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanterne fremført to anbringender.

Med det første anbringende gøres gældende, at der er sket en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder og at der foreligger en fejl ved kvalificeringen af de faktiske omstændigheders retlige karakter. Appellanterne har bl.a. gjort gældende, at det andet punktum i dommens præmis 38 er en forkert gengivelse af de faktiske omstændigheder. Den omtvistede foranstaltning havde nemlig den praktiske virkning at fratage de medlemmer, som nægtede at nedtage deres flag, ordet. Denne urigtige gengivelse af de faktiske omstændigheder medførte, at Retten fjernede den anden konsekvens af afgørelsen af 13. januar 2020. Følgelig begik Retten en fejl ved kvalificeringen af de faktiske omstændigheders retlige karakter. Retten tog ikke hensyn til, at medlemmet blev frataget et af de vigtigste elementer ved udøvelsen af dennes mandat, nemlig at tage ordet.

Med det andet anbringende gøres det gældende, at der er sket en retlig og faktisk tilsidesættelse og forkert gengivelse af artikel 10 i Parlamentets forretningsorden samt anlagt et åbenbart urigtigt skøn. Ifølge appellanterne skulle Retten nemlig afgøre, om det lille flag, som medlemmerne anvendte, var et banner, og dernæst, om tilstedeværelsen af dette flag forstyrrede den korrekte afvikling af møderne eller udgjorde en upassende adfærd, og vanskeliggjorde en korrekt afvikling af Parlamentets arbejde, med henblik på heraf udlede de retlige konsekvenser. Retten tilsidesatte, med dens sammenligning med andre officielle sprog i Unionen, artikel 1 i forordning nr. 1 af 15. april 1958 om den ordning, der skal gælde for Det

europæiske økonomiske Fællesskab på det sproglige område⁽¹⁾, der fastsætter, at fransk er et officielt sprog og et arbejdsprog i Den Europæiske Unions institutioner, og dermed i Parlamentet. I forhold til de franske medlemmer skulle forretningsordenens artikel 10 læses ifølge den rækkevidde, som det franske sprog giver denne.

Retten analyserede heller ikke udtrykket: »De må ikke anvende bannere« og foretog ikke en analyse af tredje afsnit i sammenhæng med artikel 10, navnlig dennes andet afsnit. Beviset for, at tilstedeværelsen af et flag ikke voldte problemer, fremgik af svaret på formalitetsindsigelsen, eftersom medlemmerne kunne rejse små europæiske flag og eftersom det belgiske medlem Guy Verhofstadt kunne udtale sig med et sådant flag foran ham.

Retten tilføjede til artikel 10, ved i præmis 43-49 i dens dom at udvikle en begrundelse, der kopierede Parlamentets begrundelse vedrørende et helt andet retligt område end artikel 10, og ved at støtte sig til forretningsordenens artikel 171 med overskriften »Fordeling af taletiden og talerliste« med henblik på at henvise til medlemmernes lighed hvad angår taletid, et formål, som artiklen ikke har. Dette udgør en urigtig gengivelse af bestemmelsen, som medførte, at Retten gav denne artikel retsvirkninger, som den ikke har. Ifølge appellanterne medførte afgørelsen af 13. januar 2020 utvivlsomt retsvirkninger, der kan berøre betingelserne for appellanternes udøvelse af deres mandat, ved på en væsentlig måde at ændre deres retsstilling. Foranstaltningen udgør derfor en anfægtelig retsakt og dommen bør ophæves.

⁽¹⁾ EFT 17 af 6.10.1958, s. 385.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Retten i Esbjerg (Danmark) den 17. december 2021,
Skatteministeriet Departementet mod Global Gravity ApS**

(Sag C-788/21)

(2022/C 109/24)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Retten i Esbjerg

Parter

Sagsøger: Skatteministeriet Departementet

Sagsøgt: Global Gravity ApS

Præjudicielle spørgsmål

1) Hvilke kriterier skal anvendes for at afgøre, om en vare udgør en godsbeholder i KN underposition 8609 00 9000 i den Kombinerede Nomenklatur i den fælles Toldtarif, som affattet ved bilag 1 til Kommissionens forordning (EU) Nr. 1001/2013⁽¹⁾ af 4. oktober 2013 om ændring af bilag 1 til Rådets forordninger (EØF) nr. 2658/87⁽²⁾ om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif? herunder:

- a) om disse kriterier hver for sig isoleret set kan medføre, at en vare tariferes som en godsbeholder?
- b) om der skal foretages en samlet helhedsbedømmelse af kriterier for at afgøre, om en vare skal tariferes som en godsbeholder, således at opfyldelse af flere kriterier — men ikke alle kriterier — medfører, at varen kan tariferes som en godsbeholder?

Eller

- c) om samtlige kriterier kumulativt skal opfyldes, førend en vare kan tariferes som en godsbeholder?

2) Skal begrebet »godsbeholder (container)« i underposition 8609 00 9000 i den Kombinerede Nomenklatur i den fælles Toldtarif, som affattet ved bilag 1 til Kommissionens forordninger (EU) Nr. 1001/2013 af 4. oktober 2013 om ændring af bilag 1 til Rådets forordninger (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif fortolkes således, at den omfatter en vare, som er et system til transport af rør, det består af et antal rørholdere af aluminium, to

støttestænger af stål pr. rørholder samt to M20 bolte pr. rørholder, der anvendes til at låse rørholderne fast med. Rørene lægges ovenpå rørholderne. Der påsættes et nyt antal rørholder, hvorefter der lægges rør ovenpå rørholderne osv., indtil den ønskede mængde rør er pakket. Der sluttes altid af med et antal rørholder. Når rørene er pakket færdige i rørholderne, sættes der kæder af stål på de støttestænger, der er i hver af de fire hjørner (øjer på støttestængerne), og varen er klar til at blive læsset med enten kran eller at blive læsset med gaffeltruck, hvis transport foregår til lands.

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1001/2013 af 4. oktober 2013 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EUT 2013, L290, p. 1).

⁽²⁾ EFT 1987, L 256, s. 1

Sag anlagt den 21. december 2021 — Europa-Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik

(Sag C-808/21)

(2022/C 109/25)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved P. Ondrůšek og J. Tomkin, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Tjekkiske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Tjekkiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 22 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, idet den nægter unionsborgere, der ikke er tjekkiske statsborgere, men som har bopæl i Den Tjekkiske Republik, retten til at være medlem af et politisk parti eller en politisk bevægelse.
- Den Tjekkiske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I henhold til artikel 22 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde har enhver unionsborger, der har bopæl i en medlemsstat, hvor han ikke er statsborger, valget og er valgbar ved kommunale valg og ved valg til Europa-Parlamentet i den medlemsstat, hvor han har bopæl, på samme betingelser som statsborgerne i denne stat.

Kommissionen mener, at eftersom unionsborgere, der ikke er tjekkiske statsborgere, men som har bopæl i Den Tjekkiske Republik, ikke har ret til at være medlem af politiske partier eller politiske bevægelser, bliver det umuligt for disse unionsborgere at udøve de politiske rettigheder, som de er blevet tildelt ved artikel 22 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på samme betingelser som gælder for tjekkiske statsborgere.

Appel iværksat den 12. januar 2022 af KS og KD til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 10. november 2021 i sag T-771/20, KS og KD mod Rådet m.fl.

(Sag C-29/22 P)

(2022/C 109/26)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: KS og KD (ved solicitor J. Stojasavljevic-Savic, F. Randolph, QC og barrister P. Koutrakos)

De øvrige parter i appelsagen: Rådet for den Europæiske Union, Europa-Kommissionen og EU's Udenrigstjeneste (EEAS)

Appellanternes påstande

- Appellen antages til realitetsbehandling, den appellerede kendelse ophæves og de nedlagte påstande for Retten tages til følge.
- Subsidiært, antages appellen til realitetsbehandling og sagen hjemvises til Retten til endelig afgørelse.
- De indstævnte tilpligtes af betale omkostningerne i forbindelse med denne appel, sagen for Retten og sagen for Human Rights Review Panel of EULEX.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellen begrundes med, at Retten begik en retlig fejl ved at afvise, at den havde kompetence til at påkende den sag, som appellerterne havde anlagt, med påstand om erstatning for den skade, de har lidt som følge af de indstævnets krænkelse af deres grundlæggende menneskerettigheder. Anbringendet er opdelt i fire led.

For det første begik Retten en retlig fejl ved at anvende en bred fortolkning af FUSP (Den Europæiske Unions fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik), som er fastsat i artikel 24, stk. 1, andet afsnit, sidste punktum, TEU og artikel 275, stk. 1, TEUF.

For det andet begik Retten en retlig fejl ved at anvende dommen af 6. oktober 2020, Bank Refah Kargaran mod Rådet (C-134/19 P, EU:C:2020:793), forkert.

For det tredje begik Retten en retlig fejl ved at anvende dommen af 25. marts 2021, Carvalho m.fl. mod Parlamentet og Rådet (C-565/19 P, ikke offentliggjort i Sml., EU:C:2021:252), forkert.

For det fjerde begik Retten en retlig fejl ved ikke at behandle væsentlige dele af kravet og ikke give tilstrækkelige begrundelser for afgørelsen.

Appel iværksat den 19. januar 2022 af Europa-Kommissionen til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 10. november 2021 i sag T-771/20, KS og KD mod Rådet m.fl.

(Sag C-44/22 P)

(2022/C 109/27)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved Y. Marinova og J. Roberti di Sarsina, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: KS, KD, Rådet for Den Europæiske Union og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede kendelse ophæves i sin helhed.
- Det fastslås, at Unionens retsinstanser har enekompetence til at træffe afgørelse i sagen.
- Sagen hjemvises til Retten, der skal tage stilling til sagens formalitet såvel som dens realitet.
- Afgørelsen om omkostningerne i forbindelse med nærværende sag og de forudgående retsforhandlinger udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat fire anbringender.

Første anbringende: Retten begik en retlig fejl, i) ved ikke at anerkende grænsen for Unionens retsinstansers kompetence i artikel 24 TEU og artikel 275 TEUF som en undtagelse fra Domstolens almindelige kompetence, ii) ved ikke at fortolke denne undtagelse restriktivt, hvilket er i strid med Domstolens faste praksis og iii) ved i denne sammenhæng fejlagtigt at fortolke dommene i sagerne H ⁽¹⁾, SatCen ⁽²⁾ og Elitaliana ⁽³⁾ som om de ikke støtter Domstolens kompetence i den foreliggende sag.

Andet anbringende: Retten begik en retlig fejl ved ikke at kvalificere søgsmålet korrekt som et erstatningssøgsmål for skader som følge af angivelige tilsidesættelser af grundlæggende menneskerettigheder, og ved ikke at fortolke grænserne for Domstolens kompetence i lyset af menneskerettighederne og retsstatskravene i henhold til EU's primære ret, hvori Domstolens kompetence i den foreliggende sag er fastsat.

Første led: Retten begik en retlig fejl, idet den kvalificerede de vedtagelser, handlinger eller udeladelser, som sagsøgerne i hovedsagen har anfægtet, som værende omfattet af politiske eller strategiske anliggender med tilknytning til missionen og som omhandlende definitionen eller gennemførelsen af FUSP (Den Europæiske Unions udenrigs- og sikkerhedspolitik), og ikke som værende vedtagelser, handlinger eller udeladelser, der kunne forvolde skade som følge af angivelige tilsidesættelser af menneskerettigheder i en FUSP-sammenhæng.

Andet led: Retten begik en retlig fejl ved ikke at fortolke artikel 24 TEU og artikel 275 TEUF i lyset af EU's grundlæggende rettigheder og friheder i henhold til chartret og EMRK og EU's grundlæggende værdier vedrørende retsstatsprincippet og overholdelsen af menneskerettighederne i traktaterne (artikel 2 TEU, artikel 3, stk. 5, TEU, artikel 6, stk. 1 og 3, TEU, artikel 21, stk. 2, litra b), TEU og artikel 23 TEU, samt artikel 19 TEU, og chartrets artikel 47).

Tredje anbringende: Retten begik en retlig fejl, idet den fejlfortolkede dommen i sagen Bank Refah ⁽⁴⁾ og idet den ikke anså erstatningssøgsmålet som et uafhængigt sagsanlæg, der ikke kan undtages fra Domstolens kompetence i henhold til artikel 268 TEUF og artikel 340, stk. 2, TEUF.

Fjerde anbringende: Retten begik en retlig fejl ved ikke at sikre EU's retsordens selvstændighed og ved at fratage sagsøgerne i hovedsagen adgangen til effektive retsmidler.

Første led: Retten begik en retlig fejl ved ikke at fastslå Unionens retsinstansers enekompetence til at træffe afgørelse i den foreliggende sag.

Andet led: Retten begik en retlig fejl ved i den foreliggende sag at fratage sagsøgerne i hovedsagen adgangen til effektive retsmidler og rent faktisk efterlade dem uden reel mulighed for at sikre beskyttelse af deres grundlæggende rettigheder.

⁽¹⁾ Domstolens dom af 19.7.2016, H mod Rådet m.fl., C-455/14 P, EU:C:2016:569.

⁽²⁾ Rettens dom af 25.10.2018, KF mod SatCen, T-286/15, EU:T:2018:718; Domstolens dom af 25.6.2020, SatCen mod KF, C-14/19 P, ECLI:EU:C:2020:492; Rettens kendelse af 10.7.2020, KF mod SatCen, T-619/19, ikke trykt i Sml., EU:T:2020:337; Domstolens dom af 14.10.2021, KF mod SatCen, C-464/20 P, ikke trykt i Sml., ECLI:EU:C:2021:848.

⁽³⁾ Domstolens dom af 12.11.2015, Elitaliana mod Eulex Kosovo, C-439/13 P, EU:C:2015:753.

⁽⁴⁾ Domstolens dom af 6.10.2020, Bank Refah Kargaran mod Rådet, C-134/19 P, EU:C:2020:793.

RET TEN

Rettens kendelse af 20. december 2021 — Niemelä m.fl. mod ECB

(Sag T-321/17) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål – økonomisk og monetær politik – tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber – specifikke tilsynsopgaver, der overdrages til ECB – afgørelse om inddragelse af et kreditinstituts tilladelse – erstatning af den anfægtede retsakt under sagen – bortfald af tvistens genstand – bortfald af søgsmålsinteresse – uforment at træffe afgørelse – erstatningssøgsmål – åbenbart afvisningsgrundlag)

(2022/C 109/28)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Heikki Niemelä (Ohain, Belgien), Mika Lehto (Espoo, Finland), Nemea plc (St. Julians, Malta), Nevestor SA (Ohain) og Nemea Bank plc (St. Julians) (ved advokat A. Meriläinen)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ECB) (ved C. Hernández Saseta og A. Witte, som befuldmægtigede, bistået af advokat B. Schneider)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved A. Steiblytė og A. Nijenhuis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels et søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Den Europæiske Centralbanks afgørelse ECB/SSM/2017 -213800JENPXTUY75VSO/1 WHD-2017-0003 af 23. marts 2017 om tilbagetrækning af Nemea Bank plc's tilladelse som kreditinstitut, dels et søgsmål anlagt i henhold til artikel 268 TEUF med påstand om erstatning for de tab, sagsøgerne angiveligt har lidt.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse om annullationspåstanden.
- 2) Erstatningspåstanden afvises som åbenbart ugrundet.
- 3) Heikki Niemelä, Mika Lehto, Nemea plc, Nevestor SA, Nemea Bank plc og Den Europæiske Centralbank (ECB) bærer deres egne omkostninger i forbindelse med annullationspåstanden.
- 4) Heikki Niemelä, Mika Lehto, Nemea, Nevestor og Nemea Bank bærer deres egne omkostninger og betaler ECB's omkostninger i forbindelse med erstatningspåstanden.
- 5) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 283 af 28.8.2017.

Rettens kendelse af 15. december 2021 — Legero Schuhfabrik mod EUIPO — Rieker Schuh (Sko)(Sag T-682/20) ⁽¹⁾

[EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver en sko – tidligere nationalt design og tidligere EF-design fremlagt efter indgivelsen af ugyldighedsbegæringen – Artikel 28, stk. 1, litra b), nr. v), i forordning (EF) nr. 2245/2002 – ugyldighedsgrunde – ingen nyhed – manglende individuel karakter – Designerens grad af frihed – andet helhedsindtryk foreligger ikke – artikel 5 og 6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002 – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet]

(2022/C 109/29)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Legero Schuhfabrik GmbH (Feldkirchen bei Graz, Østrig) (ved advokat M. Gail)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Hanne, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Rieker Schuh AG (Thayngen, Schweiz) (ved advokat A. Schabenberger)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 10. september 2020 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 1650/2019-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem Legero Schuhfabrik og Rieker Schuh

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Legero Schuhfabrik GmbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 19 af 18.1.2021.

Rettens kendelse af 15. december 2021 — Legero Schuhfabrik mod EUIPO — Rieker Schuh (Sko)(Sag T-683/20) ⁽¹⁾

[EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver en sko – tidligere nationalt design og tidligere EF-design fremlagt efter indgivelsen af ugyldighedsbegæringen – artikel 28, stk. 1, litra b), nr. v), i forordning (EF) nr. 2245/2002 – ugyldighedsgrunde – ingen nyhed – manglende individuel karakter – designerens grad af frihed – andet helhedsindtryk foreligger ikke – artikel 5 og 6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002 – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet]

(2022/C 109/30)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Legero Schuhfabrik GmbH (Feldkirchen bei Graz, Østrig) (ved advokat M. Gail)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Hanne, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Rieker Schuh AG (Thayngen, Schweiz) (ved advokat A. Schabenberger)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 10. september 2020 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 1648/2019-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem Legero Schuhfabrik og Rieker Schuh.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Legero Schuhfabrik GmbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 19 af 18.1.2021.

Rettens kendelse af 15. december 2021 — Legero Schuhfabrik mod EUIPO — Rieker Schuh (Sko)

(Sag T-684/20) ⁽¹⁾

(EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver en sko – tidligere nationalt design og tidligere EF-design fremlagt efter indgivelsen af ugyldighedsbegæringen – artikel 28, stk. 1, litra b), nr. v), i forordning (EF) nr. 2245/2002 – ugyldighedsgrunde – ingen nyhed – manglende individuel karakter – designerens grad af frihed – andet helhedsindtryk foreligger ikke – artikel 5 og 6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002 – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet)

(2022/C 109/31)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Legero Schuhfabrik GmbH (Feldkirchen bei Graz, Østrig) (ved advokat M. Gail)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Hanne, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Rieker Schuh AG (Thayngen, Schweiz) (ved advokat A. Schabenberger)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 10. september 2020 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 1649/2019-3) vedrørende en indsigelsessag mellem Legero Schuhfabrik og Rieker Schuh.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Legero Schuhfabrik GmbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 19 af 18.1.2021.

Rettens kendelse af 15. december 2021 — Boquoi Handels mod EUIPO (Gengivelse af en iskrystal på en blå, cirkelformet baggrund)

(Sag T-734/20) ⁽¹⁾

(EU-varemærker – ansøgning om registrering af et figurtegn, der gengiver en iskrystal på en blå, cirkelformet baggrund – delvist afslag på ansøgningen – tilbagetagelse af registreringsansøgningen – uforment at træffe afgørelse)

(2022/C 109/32)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Boquoi Handels OHG (Grünwald, Tyskland) (ved advokat Lorenz)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Gaul og E. Markakis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 25. september 2020 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 522/2020-2) vedrørende en ansøgning om registrering af et figurtegn, der gengiver en iskystal på en blå, cirkelformet baggrund, som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Det er uforholdent at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Boquoi Handels OHG betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 53 af 15.2.2021.

Sag anlagt den 20. december 2021 — SC Ha Ha Ha Production mod EUIPO — The Smiley Company (SMILEY)

(Sag T-785/21)

(2022/C 109/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: SC Ha Ha Ha Production SRL (Calinesti, Rumænien) (ved advokat O. Anghel)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: The Smiley Company SPRL (Bruxelles, Belgien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: SC Ha Ha Ha Production SRL

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket SMILEY — registreringsansøgning nr. 17 569 641

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 23. september 2021 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 2936/2019-5) om tilbagekaldelse af dets afgørelse af 15. januar 2021 og afgørelse truffet den 21. oktober 2021 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 2936/2019-5)

Påstande

- Afgørelsen truffet den 23. september 2021 af Femte Appellkammer ved EUIPO om tilbagekaldelse af dets afgørelse af 15. januar 2021 annulleres.
- Afgørelsen truffet den 21. oktober 2021 af Femte Appellkammer annulleres, således at det ansøgte varemærke, SMILEY nr. 17 569 641, kan registreres for vare- og tjenesteydelsesklasse 41.
- EUIPO, og i givet fald den anden part i sagen for appelkammeret, tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de omkostninger, der er afholdt i forbindelse med sagens behandling for appelkammeret.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 103 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af de generelle principper i EU-retten.

Sag anlagt den 27. december 2021 — NQ mod Rådet m.fl.**(Sag T-803/21)**

(2022/C 109/34)

Processprog: portugisisk

Parter*Sagsøger:* NQ (ved advokaterne R. Leandro Vasconcelos og M. Martins Pereira)*Sagsøgte:* Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten)**Sagsøgerens påstande**

- Afgørelsen fra Kommissionens Tjeneste for Udenrigspolitiske Instrumenter (FPI) af 1. december 2021 og afgørelsen om ikke at anbefale sagsøgeren til kommende valgobservationsmissioner for Den Europæiske Union (EU EOM) i fem år annulleres.

Subsidiært for så vidt som denne retsakt ikke kan anfægtes

- annulleres evalueringsrapporten af 16. oktober.

Mere subsidiært for så vidt som ingen af disse retsakter kan anfægtes

- annulleres afgørelsen fra vicemissionschefen (*Deputy Chief Observer*) af 22. oktober.
- Europa-Kommissionen og om nødvendigt EU-udenrigstjenesten og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at bære deres egne sagsomkostninger og at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat seks anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af retten til at blive hørt

I forbindelse med evalueringsproceduren, som blev afsluttet med evalueringsrapporten af 16. oktober 2021, skete der tilsidesættelse af sagsøgerens ret til at blive hørt i forbindelse med udkastet til evalueringsrapporten, dvs. før vedtagelsen af den endelige afgørelse. Denne ret følger af retten til god forvaltning, som er fastsat i artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«).

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af begrundelsespligten

FPI tilsidesatte begrundelsespligten, da tjenesten traf den anfægtede afgørelse. Denne pligt er fastsat i artikel 296, stk. 2, TEUF, og der henvises desuden hertil i chartrets artikel 41, stk. 2, litra c). I begrundelsen for den anfægtede afgørelse er det ikke muligt at identificere grundlaget for afgørelsen om ikke at anbefale sagsøgeren til missioner og at udelukke denne fra missioner i fem år.

3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet

Den anfægtede afgørelse blev truffet i strid med retssikkerhedsprincippet. Retssikkerhedsprincippet er et grundlæggende princip i EU-retten. I den anfægtede afgørelse er der ikke henvist til et retsgrundlag for udelukkelsesforanstaltningen, og det er heller ikke muligt at identificere retsgrundlaget ud fra andre elementer i afgørelsen.

4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet

Iværksættelsen af en foranstaltning om udelukkelse fra kommende missioner i fem år er uforholdsmæssig set i lyset af, at de hævdede overtrædelser af adfærdskodeksen ikke er alvorlige.

5. Femte anbringende om tilsidesættelsen af retten til privatliv og familieliv

Den anfægtede afgørelse tilsidesætter retten til privatliv og familieliv som omhandlet i chartrets artikel 7 og artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (herefter »EMRK«). Sagsøgeren har gjort gældende, at dennes familiemæssige forpligtelser ikke forhindrede den pågældende i at udføre sine opgaver.

6. Sjette anbringende om krænkelse af ytringsfriheden

Den anfægtede afgørelse krænker sagsøgerens ret til ytringsfrihed. Ytringsfriheden er fastsat i chartrets artikel 11 og EMRK's artikel 10. Denne ret omfatter frihed til mundtligt eller skriftligt at give meninger til kende, som er forskellige fra eller i mindretal i forhold til opfattelsen hos den institution, som Unionens tjenestemænd og øvrige ansatte gør tjeneste ved.

Sag anlagt den 4. januar 2022 — Puma mod EUIPO — Doosan Machine Tools (PUMA)

(Sag T-4/22)

(2022/C 109/35)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Puma SE (Herzogenaurach, Tyskland) (ved advokat P. González-Bueno Catalán de Ocón)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Doosan Machine Tools Co. Ltd (Seongsan-gu, Changwon-si, Sydkorea)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Doosan Machine Tools Co. Ltd

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket PUMA — registreringsansøgning nr. 11 376 209

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 28. oktober 2021 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1677/2020-1)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EUIPO og Doosan Machine Tools Co., Ltd tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 7. januar 2022 — Medivet Group mod EUIPO (MEDIVET)**(Sag T-11/22)**

(2022/C 109/36)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Medivet Group Ltd (Watford, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne M. Kloth, R. Briske og M. Tillwich)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket MEDIVET — registreringsansøgning nr. 18 132 743

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 13. oktober 2021 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 1066/2021-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 7. januar 2022 — Hasco TM mod EUIPO — Esi (NATURCAPS)**(Sag T-12/22)**

(2022/C 109/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Hasco TM sp. z o.o. sp.k. (Wrocław, Polen) (ved advokat M. Krekora)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Esi Srl (Albisola Superiore, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Esi Srl

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket NATURCAPS — EU-varemærkeregistrering nr. 16 289 795

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 9. november 2021 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 617/2021-4)

Påstande

- Sagen fremmes til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold.
- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne i forbindelse med sagen for Retten.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 64, stk. 2, artikel 47, stk. 2, og artikel 33, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, sammenholdt med artikel 2, stk. 1, i Nicearrangementet vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker, artikel 1, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001, artikel 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/46/EF af 10. juni 2002 og artikel 24 i traktaten om Tjekkiets, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets tiltrædelse (2003).
- Tilsidesættelse af artikel 60, stk. 1, sammenholdt med artikel 8, stk. 1, litra a) og b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 13. januar 2022 — AL mod Rådet**(Sag T-22/22)**

(2022/C 109/38)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: AL (ved advokat R. Rata)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Principalt annulleres Rådets afgørelse af 27. september 2021, hvorved sagsøgeren blev fjernet fra tjenesten.
- Sagsøgeren genindsættes i sin tidligere funktion og stilling ved Generalsekretariatet for Rådet.
- Sagen hjemvises til Generalsekretariatet for Rådet med henblik på genoptagelse af den disciplinære forfølgning i overensstemmelse med artikel 28 i bilag IX til vedtægten i lyset af de faktiske omstændigheder, der fremgår af ansættelsesmyndighedens afgørelser, som blev truffet efter den anfægtede afgørelse.
- Retten foretager ex officio prøvelse af andre spørgsmål af offentlig interesse, som den måtte finde relevante.
- Rådet tilpligtes at bære sine egne omkostninger og at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat 13 anbringender.

1. Første anbringende om Rådets tilsidesættelse af artikel 22, stk. 1, i bilag IX til vedtægten og om forsømmelig forvaltning.

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 10, litra a), i bilag IX til vedtægten for så vidt som i) sanktionen ikke står i et rimeligt forhold til arten af den hævdede fejl (vedrørende de ydelser, som sagsøgeren har modtaget som følge af, at dennes moder sidestilles med et barn, over for hvem der består forsørgerpligt) eller til de omstændigheder, hvorunder den hævdede fejl blev begået, ii) den anfægtede afgørelse ikke er tilstrækkelig begrundet, iii) den anfægtede afgørelse tilsidesætter uskyldsformodningen og iv) den anfægtede afgørelse er udtryk for et åbenbart urigtigt skøn.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af artikel 10, litra a), i bilag IX til vedtægten for så vidt som i) sanktionen ikke står i et rimeligt forhold til fejlens art (vedrørende de ydelser, der er modtaget som plejeforælder for A og B) og til de omstændigheder, hvorunder den hævdede fejl blev begået, ii) den anfægtede afgørelse ikke er tilstrækkelig begrundet, iii) den anfægtede afgørelse tilsidesætter uskyldsformodningen og iv) den anfægtede afgørelse er udtryk for et åbenbart urigtigt skøn.
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af artikel 10, litra a), i bilag IX til vedtægten for så vidt som i) sanktionen ikke står i et rimeligt forhold til fejlens art (vedrørende anmodningerne fra 2014 om registrering af C og D, som børn, over for hvem der består forsørgerpligt) og til de omstændigheder, hvorunder den hævdede fejl blev begået, ii) den anfægtede afgørelse ikke er tilstrækkelig begrundet, iii) den anfægtede afgørelse tilsidesætter uskyldsformodningen og iv) den anfægtede afgørelse er udtryk for et åbenbart urigtigt skøn.
5. Femte anbringende om tilsidesættelse af artikel 10, litra b), i bilag IX til vedtægten for så vidt som i) den hævdede fejl ikke skadede Generalsekretariatet for Rådets integritet, omdømme eller interesser, ii) den anfægtede afgørelse ikke er tilstrækkelig begrundet, iii) den anfægtede afgørelse tilsidesætter uskyldsformodningen og iv) den anfægtede afgørelse er udtryk for et åbenbart urigtigt skøn.
6. Sjette anbringende om tilsidesættelse af artikel 10, litra c), i bilag IX til vedtægten for så vidt som i) den hævdede fejl ikke var forsætlig, men nærmere udtryk for uagtsomhed, ii) den anfægtede afgørelse ikke er tilstrækkelig begrundet, iii) den anfægtede afgørelse tilsidesætter uskyldsformodningen og iv) den anfægtede afgørelse er udtryk for et åbenbart urigtigt skøn og tilsidesætter vedtægtens artikel 85, idet administrationen ikke forsætligt blev vildledt.
7. Syvende anbringende om tilsidesættelse af artikel 10, litra d), i bilag IX til vedtægten for så vidt som i) den fejlagtige adfærd hovedsageligt var begrundet i hensynet til at beskytte børnenes interesser og velbefindende, ii) den anfægtede afgørelse ikke er tilstrækkelig begrundet, iii) den anfægtede afgørelse tilsidesætter uskyldsformodningen og iv) den anfægtede afgørelse er udtryk for et åbenbart urigtigt skøn.
8. Ottende anbringende om tilsidesættelse af artikel 10, litra e), i bilag IX til vedtægten for så vidt som i) sagsøgerens lønklasse og anciennitet var middel til lav, ii) den anfægtede afgørelse ikke er tilstrækkelig begrundet, iii) den anfægtede afgørelse tilsidesætter uskyldsformodningen og iv) den anfægtede afgørelse er udtryk for et åbenbart urigtigt skøn.
9. Niende anbringende om tilsidesættelse af artikel 10, litra g), i bilag IX til vedtægten for så vidt som i) niveauet for sagsøgerens arbejdsopgaver og ansvarsområder var middel til lav, ii) den anfægtede afgørelse ikke er tilstrækkelig begrundet, iii) den anfægtede afgørelse tilsidesætter uskyldsformodningen og iv) den anfægtede afgørelse er udtryk for et åbenbart urigtigt skøn.
10. Tiende anbringende om tilsidesættelse af artikel 10, litra h), i bilag IX til vedtægten for så vidt som i) den fejlagtige adfærd ikke var udtryk for et gentagelsestilfælde, ii) den anfægtede afgørelse ikke er tilstrækkelig begrundet, iii) den anfægtede afgørelse tilsidesætter uskyldsformodningen og iv) den anfægtede afgørelse er udtryk for et åbenbart urigtigt skøn.
11. Ellevte anbringende om tilsidesættelse af artikel 10, litra i), i bilag IX til vedtægten for så vidt som i) sagsøgerens adfærd under hele karrieren var upåklagelig, ii) den anfægtede afgørelse ikke er tilstrækkelig begrundet, iii) den anfægtede afgørelse tilsidesætter uskyldsformodningen og iv) den anfægtede afgørelse er udtryk for et åbenbart urigtigt skøn.
12. Tolvte anbringende om tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og princippet om god forvaltning.
13. Trettende anbringende om tilsidesættelse af pligten til at udvise omsorg for tjenestemænd og personer, over for hvem de har forsørgerpligt.

Sag anlagt den 13. januar 2022 — CIMV mod Kommissionen**(Sag T-26/22)**

(2022/C 109/39)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: Compagnie industrielle de la matière végétale (CIMV) (Neuilly-sur-Seine, Frankrig) (ved advokaterne B. Le Bret, R. Rard og P. Renié)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold.
- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Subsidiært annulleres artikel 3 i den anfægtede afgørelse, for så vidt som den fastsætter, at der skal ske tvangsfuldbyrdelse.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet til prøvelse af Europa-Kommissionens afgørelse C(2021) 7932 final af 28. oktober 2021 vedrørende inddrivelse af et beløb på 5 888 214,59 EUR med tillæg af renter, som skal betales af CIMV, har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende om den åbenbare materielle fejl, der følger af, at der ikke er blevet taget hensyn til den af CIMV foreslåede tidsplan og af, at den anfægtede afgørelse er blevet utilstrækkeligt begrundet.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og af retssikkerhedsprincippet.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af retten til forsvar, af retten til at blive hørt og af princippet om god forvaltning.
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og af formålet om en effektive beskyttelse af Unionens finansielle interesser.

Sag anlagt den 18. januar 2022 — Innovaciones Cosmético Farmacéuticas mod EUIPO — Benito Oliver (th pharma)**(Sag T-27/22)**

(2022/C 109/40)

*Stævningen er affattet på spansk***Parter**

Sagsøger: Innovaciones Cosmético Farmacéuticas SL (Alhama de Murcia, Spanien) (ved advokat J. Oria Sousa-Montes)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Miguel Ángel Benito Oliver (Pont D'Inca-Marratxi, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Innovaciones Cosmético Farmacéuticas SL

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket th pharma — registreringsansøgning nr. 17 916 522.

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 9. november 2021 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 1605/2020-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 47, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 14. januar 2022 — Ryanair mod Kommissionen

(Sag T-28/22)

(2022/C 109/41)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ryanair DAC (Swords, Irland) (ved advokaterne E. Vahida, S. Rating og G.-I. Metaxas-Maranghidis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse af 26. juli 2021 om statsstøtte SA.63203 (2021/N) — Tyskland — omstruktureringsstøtte til Condor annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat ti anbringender.

1. Det første anbringende, hvorefter Kommissionen har begået en retlig fejl, og hvorefter den anfægtede støtte ikke er omfattet af det materielle anvendelsesområde for rammebestemmelserne om redning og omstrukturering (¹), fordi Condor Flugdienst GmbH (herefter »Condor«) er i færd med at blive overtaget af en større koncern, og selskabets vanskeligheder ikke hidrører fra virksomheden selv og er et resultat af en vilkårlig omkostningsfordeling.
2. Det andet anbringende, hvorefter Kommissionen ikke har godtgjort, at der foreligger et markedssvigt og sociale problemer.
3. Det tredje anbringende, hvorefter Kommissionen ikke har foretaget en sammenligning med et troværdigt alternativt scenarie, som ikke indebærer statsstøtte, og ikke har godtgjort, at Condor har udtømt alle de muligheder, som markedet giver.
4. Det fjerde anbringende, hvorefter det ikke i den anfægtede afgørelse er godtgjort, at omstruktureringsplanen er realistisk, sammenhængende og vidtrækkende og er egnet til at sikre, at Condor inden for et rimeligt tidsrum igen bliver levedygtigt på lang sigt uden yderligere statsstøtte.

5. Det femte anbringende, hvorefter det ikke i den anfægtede afgørelse er godtgjort, at statsstøtten er egnet i forhold til den skade, som er forårsaget af covid-19-krisen.
6. Det sjette anbringende, hvorefter det ikke i den anfægtede afgørelse er godtgjort, at statsstøtten er forholdsmæssig set i forhold til den skade, som er forårsaget af covid-19-krisen.
7. Det syvende anbringende, hvorefter den anfægtede afgørelse ikke indeholder en tilstrækkelig vurdering af de negative virkninger af statsstøtten.
8. Det ottende anbringende, hvorefter den anfægtede afgørelse ikke indebærer en tilsidesættelse af specifikke bestemmelser i EUF-traktaten og de almindelige EU-retlige principper, som har ligget til grund for liberaliseringen af lufttransporten i EU siden slutningen af 1980'erne (f. eks. forbud mod forskelsbehandling, fri udveksling af tjenesteydelser — anvendt på lufttransport i medfør af forordning nr. 1008/2008 ⁽¹⁾ — og etableringsfrihed).
9. Det niende anbringende, hvorefter den anfægtede afgørelse ikke indeholder en tilstrækkelig vurdering af de negative effekter af statsstøtten.
10. Det tiende anbringende, hvorefter Kommissionen har tilsidesat sin begrundelsespligt.

⁽¹⁾ Rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte ikke-finansielle virksomheder (EUT 2014, C 249, s. 1-28).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 af 24.9.2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet (Omarbejdning) (EUT 2008, L 293, s. 3-20).

Sag anlagt den 19. januar 2022 — Vyatsky Plywood Mill mod Kommissionen

(Sag T-32/22)

(2022/C 109/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Vyatsky Plywood Mill OOO (Kirov, Rusland) (ved advokaterne M. Krestyanova og N. Tuominen)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/1930 af 8. november 2021 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af birkekrydsfiner med oprindelse i Rusland ⁽¹⁾ annulleres i sin helhed, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Det første anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat artikel 3 og 4 i grundforordningen ⁽²⁾, har anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved ikke at tage hensyn til oplysninger fremlagt af de sammenslutninger, der repræsenterer producenter af krydsfiner i Unionen, i forbindelse med fastlæggelsen af varedækningen, sammensætningen og definitionen af EU-erhvervsgrenen, og at den har tilsidesat princippet om god forvaltningsskik. Som en upartisk undersøgelsesmyndighed skulle Kommissionen nemlig have lagt vægt på beviser, som de sammenslutninger, der repræsenterer producenter af krydsfiner i Unionen, havde indgivet på eget initiativ, kontrolleret disse og givet en passende faktisk og retlig vurdering i forbindelse med varedækningen, hvilket er et grundlæggende element i en antidumpingundersøgelse, som gælder for alle konklusioner. Kommissionen afviste eller så ligeledes faktisk bort fra alle beviser eller argumenter fra sagsøgeren vedrørende oplysningerne fra de sammenslutninger, der repræsenterer producenter af krydsfiner i Unionen.
2. Det andet anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat grundforordningens artikel 3 ved at gennemføre en mangelfuld prisanalyse vedrørende skaden og årsagsforbindelsen. For det første så Kommissionen bort fra prisudviklingen efter undersøgelsesperioden og tog ikke behørigt hensyn til den tydelige markedssegmentering. For det andet undlod Kommissionen at vurdere virkningen af EU-erhvervsgrenens adgang til de vigtigste råmaterialer, indvirkningen af importen fra tredjelande og en mulig forskelsbehandling af Rusland.

3. Det tredje anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat grundforordningens artikel 21, idet indførelsen af antidumpingforanstaltninger på importen af birkekrydsfiner med oprindelse i Rusland strider mod Unionens overordnede interesse. EU-erhvervsgrenen, ikke-forretningsmæssigt forbundne importører og brugere vil blive udsat for knaphed af miljøvenlig og billig birkekrydsfiner af høj kvalitet.
4. Det fjerde anbringende, som er fremsat subsidiært, såfremt Retten måtte finde, at den anfægtede forordningen skal opretholdes, vedrører Kommissionens åbenbart urigtige skøn ved at pålægge foranstaltningen i sin nuværende form, hvilket er i strid med Unionens interesse. Formålet med procedure ville være bedre tjent med foranstaltninger i form af en variable told på grundlag af en værditold ud fra en minimumimportpris.

⁽¹⁾ EUT 2021, L 394, s. 7.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8.6.2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT 2016, L 176, s. 21).

**Sag anlagt den 20. januar 2022 — Cunsorzio di i Salamaghji Corsi — Consortium des Charcutiers
Corses m.fl. mod Kommissionen**

(Sag T-34/22)

(2022/C 109/43)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Cunsorzio di i Salamaghji Corsi — Consortium des Charcutiers Corses (Borgo, Frankrig) og 9 andre sagsøgere (ved advokaterne T. de Haan og V. Le Meur-Baudry)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/1879 af 26. oktober 2021 om afvisning af tre ansøgninger om beskyttelse af en betegnelse som en beskyttet geografisk betegnelse, jf. artikel 52, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 »Jambon sec de l'Île de Beauté« (BGB), »Lonzo de l'Île de Beauté« (BGB), »Coppa de l'Île de Beauté« (BGB) ⁽¹⁾ annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført to anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af dels artikel 49, 50 og 52 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT 2012, L 343, s. 1), dels det almindelige retsprincip om retskraft, idet Kommissionen har overskredet grænserne for de kompetencer, den er blevet tillagt ved denne forordning.
2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af artikel 7 og 13 i forordning nr. 1151/2012, idet Kommissionen har begået fejl ved anvendelsen af ovennævnte bestemmelser.

⁽¹⁾ EUT 2021, L 383, s. 1.

Sag anlagt den 24. januar 2022 — Weider Germany mod EUIPO — Den i Nosht (YIPPIE!)**(Sag T-45/22)**

(2022/C 109/44)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter***Sagsøger:* Weider Germany GmbH (Hamburg, Tyskland) (ved advokaterne T. Pfeifer og N. Böhmer)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Den i Nosht Ltd (Gorna Oryahovitsa, Bulgarien)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehaver af det omtvistede varemærke:* Weider Germany GmbH*Det omtvistede varemærke:* EU-ordmærket YIPPIE! — registreringsansøgning nr. 12 411 567*Sagen for EUIPO:* Ugylldighedssag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 12. november 2021 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 2227/2020-1)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Der gives medhold i klagen over annullationsafdelingens afgørelse i sag 36 243 C.
- EUIPO tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling for Retten og den eventuelle intervenient (Den i Nosht' Limited) tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling ved annullationsafdelingen og ved appelkammeret.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 64, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 25. januar 2022 — Esedra mod Parlamentet**(Sag T-46/22)**

(2022/C 109/45)

*Processprog: fransk***Parter***Sagsøger:* Esedra (Bruxelles, Belgien) (ved advokat M. Vastmans)*Sagsøgt:* Europa-Parlamentet**Sagsøgerens påstande***Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:*

- Det fastslås, at annullationssøgsmålet kan antages til realitetsbehandling, og at der er grundlag herfor.
Som følge heraf:
 - annulleres Europa-Parlamentets afgørelse om tildeling af den omhandlede kontrakt til SAS PEOPLE & BABY og om afvisning af budet fra SRL ESEDRA
 - SRL ESEDRA tilkendes erstatning for den skade, som er lidt som følge af denne ulovlige afgørelse, og

— Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet anlagt til prøvelse af Europa-Parlamentets afgørelse af 26 november 2021 om afvisning af budet indgivet af sagsøgeren som led i udbudsprocedure nr. PE PERS 2021 027 om den fuldstændige drift af Europa-Parlamentets bygning indeholdende børnepasningsordningen i Bruxelles, beliggende rue Wayenberg, og om tildeling af kontrakten til SAS People & Baby har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Det første anbringende om tilsidesættelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2018/1046 (EU, Euratom) af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, tilsidesættelse af artikel 170 TEUF, tilsidesættelse af udbudsbetingelsernes artikel 16.1, tilsidesættelse af almindelige retsprincipper såsom princippet om omhu, princippet om en formel begrundelse, princippet patere legem ipse fecisti samt et åbenbart urigtigt skøn.
2. Det andet anbringende om tilsidesættelse af udbudsbetingelsernes artikel 3.13, tilsidesættelse af dekretet af 21. februar 2019 om styrkelse af kvaliteten af og adgangen til det franske fællesskabs børnepasningsordning og bekendtgørelse af 2. maj 2019 fra regeringen for det franske fællesskab om fastsættelse af ordningen for tilladelser og støtte til vuggestuer, børnepasningsordninger og selvstændige dagplejeordninger og/eller bekendtgørelse af 22. november 2013 fra regeringen for det flamske fællesskab om betingelserne for godkendelse og kvalitetspolitik vedrørende familiepleje og grupper af spædbørn og små børn, tilsidesættelse af almindelige retsprincipper, og navnlig af princippet om omhu og princippet patere legem ipse fecisti samt et åbenbart urigtigt skøn.

Rettens kendelse af 20. december 2021 — Première Vision mod EUIPO — Vente Privee.com (PV)

(Sag T-836/19) ⁽¹⁾

(2022/C 109/46)

Processprog: fransk

Formanden for Femte Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 45 af 10.2.2020.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA